

ἐπιστημονικὴν ἔκθεσιν τῶν ἐν Κερκύρα ἱατρῶν, ἐξέθετεν ἐν ἐκτάσει τὰ κατὰ τὸν παῖδα καὶ ἀνεκοίνου εἰς τὴν κυβέρνησιν τὸ καθήκον ὅπερ ἐπιβάλλεται αὐτῇ, ὅπως ἀναλάβῃ τὴν ἐκπαίδευσίν του. Ἡ κυβέρνησις αὐθωρεὶ διατάσσει τὴν ἐνταῦθα μεταφορὰν τοῦ παιδὸς, πρὸς ἀκριβεστέραν ἔρευναν. Κρῖμα ὅτι δὲν ζῇ ὁ Γάλλ· πολλὰ θὰ ἐδιδάσκετο καὶ θὰ ἐδίδασκεν ἐκ τῆς ἐξετάσεως τῆς κεφαλῆς τοῦ νεαροῦ Ζακυνθίου. Τὸ παιδίον ὁδηγεῖται εἰς Ἀθήνας καὶ ὅλοι· αἱ Ἀθηναῖοι ζητοῦσι νὰ τὸ ἴδωσιν. Ἐμφανίζεται πρὸ τῶν ὑπουργῶν καὶ ὁ κ. Κουμουνοῦρος ἐκπλήσσεται καὶ ἀγοράζει σακχαρωτὰ διὰ τὸν μικρὸν Ἀρχιμήδην, ὃν ἀπειλεῖ ὅτι θὰ ἀφήσῃ νησιτικὸν, ἂν ἀπαντᾷ εἰς πάσας τὰς ἀπευθυνόμενας αὐτῷ ἐρωτήσεις, διότι αἱ ἐρωτήσεις ἦσαν τόσαι, ὥστε ὁ κ. Κουμουνοῦρος ἐφοβήθη. Ἐμφανίζεται εἰς τὴν ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐπιμόνως ζητηθεὶς, καὶ ἀναγκάζει τοὺς πρώτους αὐτῆς λογιστὰς νὰ ρίψωσι τὸν κάλαμον καὶ νὰ κηρύξωσιν ὅτι εἶναι περιττοί, διότι οἱ λογιστὰὶ μὲ τὸν κάλαμον εἰς χεῖρας ἐξηλέγχθησαν κακοὶ λογιστὰὶ ὑπὸ τοῦ μικροῦ Θεοδώρου. Περιάγεται εἰς πάσας τὰς μεγάλας οἰκίας, διότι πάντες ἀπέρτουν νὰ τὸν ἴδωσιν. Ὅτε δὲ ἐπληρώθη ἡ περιέργεια καὶ ἐγεννήθη ὁ θαυμασμὸς τοῦ μεγάλου κόσμου καὶ ὁ Θεόδωρος ἐκλείσθη εἰς τινὰ οἰκίαν, ἔσπευσεν ἐκεῖ ὁ κόσμος νὰ τὸν ἴδῃ. Τὸ σπουδαιότερον εἶναι ὅτι δὲν ἐννοεῖ τὴν ἀξίαν του. Ἀλλὰ πῶς κατορθώνει νὰ λύῃ τόσον εὐχερῶς, τόσον ταχέως τσαῦτα πολὺπλοκα προβλήματα πολλαπλασιασμοῦ, διαιρέσεως, προσθέσεως καὶ τόκου; Οἱ ἱατροὶ οἵτινες ἐζήτησαν τὸν παῖδα συνέταξαν ἔκθεσιν περὶ τῆς διασκευῆς του, οἱ δὲ φυσιολόγοι μας φρονοῦσιν ὅτι ἔχει σχηματίσει ἐν τῷ νῷ ἰδίαν μέθοδον πρὸς λύσιν τῶν προβλημάτων, ἀλλὰ τὴν μέθοδον ταύτην δὲν δύναται νὰ διατυπώσῃ. Φαντάσθητε μέθοδον λύουσας ἄνευ χάρτου καὶ κονδυλίου τὰ πολυπλοκώτερα προβλήματα καὶ εἰς διάστημα δευτερολέπτων!!

Ἡ κυβέρνησις ἐν τούτοις ἐκπληροῦσα ἐν καθήκον πρὸς τὸ φαινόμενον τοῦτο ἀνέλαβε τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ Ζακυνθίου μείρακος. Βασιλικὸν διάταγμα ἐκδοθὲν ὁρίζει μηνιαίαν ἀνάλογον χορηγίαν διδάκτρων εἰς τροφεῖαν τοῦ παιδός. Ἀλλ' ἔπρεπε, τούτου ἀποφασισθέντος, νὰ λυθῇ σπουδαιότατον ζήτημα, εἰς τίνος χεῖρας ἔπρεπε νὰ διαπιστευθῇ ἡ ἔκτακτος αὕτη διάνοια. Τὸ ζήτημα δὲν ἦτο εὐχερὲς, ἴσως δὲ ἀπὸ τὴν ἐπιτυχῇ αὐτοῦ λύσιν ἐξηρτάτο τὸ μέλλον τοῦ παιδός.

Ἀφοῦ ἐπὶ μακρὸν διετκέφθησαν αἱ ὑπουργοί, ἔκριναν καλὸν, νὰ τοποθετήσωσι τὸν μικρὸν Ζακύνθιον εἰς τὸ γνωστὸν ἐμπορικὸν ἐκπαιδευτήριον τοῦ ἀρχαίου καθηγητοῦ κ. Παναγιώτου Ἀντωνιάδη, ἡ δεξιότης καὶ ἱκανότης τοῦ ὁποίου περὶ τὴν παιδα-

γωγίαν καὶ ἀνατροφὴν τοῦ νέου προβάλλονται δείγματα μιμήσεως. Ὁ γηραιὸς διδάσκαλος προσκληθεὶς εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀνεδέχθη τὴν ἀνατροφὴν τοῦ Θεοδώρου καὶ τὴν ἐκπαίδευσιν, ἥτις ὁμοφώνως ἀνετίθετο αὐτῷ, πάραυτα δὲ παρέλαβε τὸν μαθητὴν του εἰς τὸ λαμπρὸν μέγαρον τοῦ ἐκπαιδευτηρίου, τῷ ὥρισεν ἴδιον ἐντελὲς δωμάτιον, ἰδίαν ὑπηρεσίαν, ἰδίαν τροφήν καὶ διδασκαλίαν συμφώνως πρὸς τὴν ἔκθεσιν τῶν ἱατρῶν, ἥς ἀντίγραφον παρέλαβεν. Εὐτύχημα ὅτι αὐτὸς ὁ γηραιὸς διευθυντὴς ἀγρυπνεῖ ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ παιδός, κρατῶν καὶ ἡμερολόγιον καὶ ἀγρυπνεῖ μετὰ τοῦ ζήλου καὶ τῆς ἀγαθότητος ἐκείνης, ἥτις ἀνέκαθεν ἔχαρ-κτῆρισεν αὐτόν.

Πολλὰ ἐλπίζω ἐκ τοῦ παιδός, χειραγωγουμένου ὑπὸ τοῦ κ. Ἀντωνιάδου, ὅστις ἐγήρασεν ἐν τῇ ἀνατροφῇ τῶν νέων καὶ ἀφωσιώθη εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς εὐφυΐας ἐπὶ ἰδίᾳ πολλάκις βλάβῃ. Ὁφείλω δὲ νὰ ἐξαίρω διὰ τοῦ Νεολόγου τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐλληνικῆς κυβερνήσεως τοῦ ἐμπιστευθῆναι τὴν ἀγωγὴν τοῦ παιδός εἰς τὰ φῶτα καὶ τὰς δεξιὰς χεῖρας τοῦ κ. Ἀντωνιάδου, αἱ ἐργασίαι τοῦ ὁποίου πανταχοῦ τῆς Ἀνατολῆς φαίνονται, διότι πανταχοῦ εὐρίσκονται μαθηταὶ του, κλείζοντες τὸ ἐλληνικὸν ὄνομα καὶ τὴν εὐφυΐαν.

Πολλὰ, πλεῖστα ἐλπίζει καὶ μετ' ἐμοῦ καὶ ἡ κυβέρνησις καὶ ὅλοι· αἱ Ἀθηναῖοι παρὰ τε τοῦ κ. Ἀντωνιάδου, ὅστις μεγίστην ἀναλαμβάνει εὐθύνην, καὶ παρὰ τοῦ μικροῦ μαθητοῦ του, ὅστις κέκληται ἴσως νὰ τάμῃ νέους μαθηματικοὺς νόμους.

ΜΥΘΩΔΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ. — Πρὸ τινων ἐτῶν ἐδημοσιεύθη περίεργος δίκη, καθ' ἣν ἐνάγων μὲν ἦν ὁ ἐν Σμύρνῃ κ. Ἰσκενδέρ, ἐναγομένη δὲ ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις. — Ἡ ὑπόθεσις ἔχει οὕτως. Ὁ κ. Ἰσκενδέρ δισχυρίζεται ὅτι αὐτὸς ἦν ὁ νόμιμος κύριος μεγίστης ποριουσίας, ἣν εἰς τῶν προγόνων αὐτοῦ εἶχε καταλίπει εἰς τὰς ἀγγλικὰς Ἰνδίας, ἡ δὲ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἐθεώρει ἑαυτὴν κληρονόμον τῆς περιουσίας ταύτης, ἐν ἐλλείψει συγγενῶν ἀμέσων ἢ ἐμμέσων. Νῦν δὲ μαρτύνομεν ὅτι ἡ δίκη ἀπεπερατώθη, τοῦ κ. Ἰσκενδέρ ἀναγνωρισθέντος νομίμου κληρονόμου τῆς παρὰ τοῦ προγόνου αὐτοῦ καταλειφθείσης περιουσίας. Τὰ χρήματα εἶχον διατεθῇ εἰς πάγια ἀγγλικά, ἀπετέλεσαν δὲ τὸ ὥραϊον ποσὸν—ἀνάγνωτε καλῶς—δεκαπέντε ἑκατομμυρίων λιρῶν, ἧται τριακόσια ἐξήχοντα ἑκατομμυρίων φράγκων.

(Σταμπούλ).

Ὁ ὑπεύθυνος **Ε. ΠΑΠΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.**

ΤΥΠΟΙΣ ΒΟΥΤΥΡΑ ΚΑΙ Σ/ΑΣ.